

Skellefteå, juni 2034

– Centrum, 5 minuter! Lite stressad av tågutropet slänger han i sig de sista tuggorna. Insektsburgarna blir godare för varje gång, men ibland känner han sig lite gammal. Och nu har han ju hunnit fylla 59. Hade det varit som förr hade han inte haft långt till pension.

Han fnissar lite åt en medpassagerares helskägg. Det kunde man inte tro, att de skulle komma tillbaka redan. Senast det var inne, på 2010-talet, jobbade han och kollegorna som bäst med planeringen av Centrala stan. Han vill gärna tro att det var början på resan Skellefteå sedan gjort. Från att vara en stor by till att bli en liten stad. Han minns hur det var; oavsett hur ilskna insändarna var började de med “om vi nu ska bli 80 000 så...” På nåt sätt landade idén att nåt skulle hända. Att i en stad är det mer folk, högre hus och längre till bilen. Summan var aldrig viktig, det var snarare den förändring den krävde. Och målet uppnåddes; de är ju närmare 85 000 invånare nu. Även om det delvis beror på att Norsjö och Malå nu ingår i kommunen.

Tåget bromsar in. Norrbotniabanan har bara gått några år än, men redan märker han hur mycket som ändrats. Det tog bara trekvart från Luleå. Nu spelar ingen roll vilken stad man bor närmast längre. Man kan bo i Byske och jobba på NUS eller i Sävar och jobba i Skellefteå.

De rullar in med NoKa-området till höger. Det blev verkligen stans nya framsida. Här, norr om Kanalgatan, får husen nästan bli hur höga som helst. Lustigt att tänka sig att de där gamla husen vid Repslagargränd ansågs höga förr. Och att det var parkeringsplatser överallt i stället för hus. Numer kör bilarna via den nya gatan under järnvägen direkt in i parkeringshusen. Visst, de blev kanske lite väl stora. Men vem hade kunnat förutse den stora oljekrisen 2024? Det blev några omtumlande år, många var inte var redo för omställningen. Sossarna fick gå i opposition då Bilistpartiet (BP) fick en vågmästarroll. Men nu är de tillbaka och Lorenz C är nytt kommunalråd. Hon har ingen bil, och hon är inte ensam. Har man bil är det en leasad elbil, om man inte är med i en bilpool. Än går det lite trögt för de självkörande bilarna (efter Maranäsincidenten), men de kommer. Och de behöver ju ingen parkering alls.

Lorenz C är nytt kommunalråd. Hon har ingen bil, och hon är inte ensam.

Högst av alla hus är fortfarande Kulturhuset. Visst blev det lite försenat men det fungerar verkligen som stadens vardagsrum i dag. På biblioteket lånar folk både böcker och skruvdragare och håller samhällsomstörtande möten. Och de som ska köpa hockeybiljetter råkar ut för lite spontanteater. Huset är visserligen inte världens högsta trähus längre, men fortfarande ett besöksmål för träbyggnadsintresserade världen över. Och framför det har

Kanalgatan krympt; bilarna kör i skuggan och solsidan är full av cyklar och uteserveringar. Och Kanalen; även nu rinner det rätt bra med vatten i den.

När det byggs tätt och vintrarna blivit stockholmsaktiga börjar allt fler förstå poängen med att regnet måste tas om hand. Med gröna tak, grönska och kanaler. Stationsgatan, som fått tillbaka sitt gamla namn Västra Trädgårdsgatan, har verkligen blivit en park och trädgård. Hela vägen över Parkbron och ner till det hippa Söder torg, där hantverkarna och gräsrotskulturen håller till. Från Parkbron kommer man ner till Stadsholmen, stadens badplats mitt i älven.

Han går ut på Guldtorget. Ja, torget bytte ju namn när AIK:s damer vann CHL för andra gången 2025. Det där med liv på torget var egentligen inte så svårt. Får folk bara en anledning att gå över eller stanna till på ett torg gör de det. Alla torghandlare har öppet till midnatt och överallt finns det bänkar och ytor att hänga på.

Ja, torget bytte ju namn när AIK:s damer vann CHL för andra gången 2025.

Däremot hade de nog lite fel om handeln när de planerade. Eftersom alla i dag handlar allt som går på vad man förritin skulle kallat ”på nätet” och det levereras hem (om möjligt via drönarluckan) är det inte så mycket handel i centrum. De stora varumärkena har showrooms och en del klädkedjor har digitala provrum för 3D-scanning, men annars är det service som gäller. Bankerna har flyttat en våning upp och gatuplanen är fulla av såväl caféer och frisörer som kontor och byråer han inte har koll på. Den industri de på 10-talet kallade digital dominerar i dag den privata sektorn. Och dess miljonärer bor helst i Skelleftehamns välbevarade 1900-talshus. Byarna är också populära, alla är inte urbana.

Precis som förra gången vill många i dag bygga högt överallt. Men solen är fortfarande lika låg här uppe, och redan då värnade hans chef en mänsklig skala längs gågatorna. På innergårdarna är det däremot både tätt och högt.

Det var inte förrän Balticgruppen köpte upp Björklöven och började spöa AIK med sina köpesspelare som Skellefteå tog hotet från Umeå på allvar. Han ler vid minnet. Det var nog några söderut som tappade hakan när stora delar av såväl f.d. Västerbotten som grannlänen gick ihop och hösten 2020 tvingade fram att regionparlamentet skulle ligga i en ort som faktiskt representerade hela regionen. Därför ligger det nu i...

– Ursäkta! Han avbryts i sina tankar av en påflugan aktivist från separatistpartiet Noxit, som kämpar för ett självständigt Norrland. Undrar hur det kommer att gå i regionvalet i höst, de kan väl knappast få tillräckligt stöd?

Älven är i dag lika viktig på vintern som på sommaren. Dethär med broar var ju rätt laddat i mitten på 10-talet, men nu när det byggs fyra broar sedan dess är det ingen som ångrar de länkarna. Kallbadhuset blev ju också en hit. Men inte vet han om han skulle vilja bo på husbron, borde vara rätt blåsigt även såhär års. En del trodde inte på Sörböle närmast älven som en del av Centrala stan, men när han i dag ser hur Campus vuxit (med distanscampus för MIT och Caltech) och de där låga åttavåningshusen byggdes på med lika många till (i trä,

såklart!) ser det inte så tokigt ut längre. Han går in på Brinken för att hämta barnbarnen. Efter saneringen blev huset en stor, aktivitetsbaserad förskola.

2016-11-15